

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/60561 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 10 juli 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juni 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om wijziging van de beperking en verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 13 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juli 2007, verzonden op 12 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

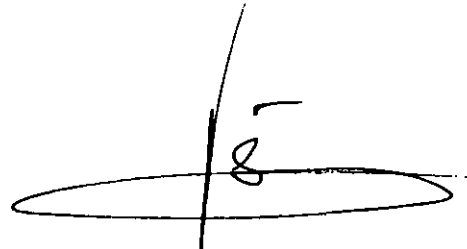
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2007

154-561

Verzonden: 8 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/60561

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op:
van Angolese nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.R. de Groot, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 7 december 2004 heeft eiseres een aanvraag ingediend om wijziging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf' en die vergunning te verlengen. Verweerder heeft bij beschikking van 13 juni 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiseres heeft daartegen op 8 juli 2005 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 13 november 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepschrift van 11 december 2006 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 28 juni 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er ten behoeve van eiseres geen wijziging van de beperking plaats kan vinden. Vanaf 21 december 2001 is aan eiseres een verblijfsvergunning onder de beperking alleenstaande minderjarige vreemdeling verleend, welke geldig was tot 21 december 2004. Voor voortgezet verblijf dient eiseres gedurende deze drie jaar te hebben voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 3.51, eerste lid, onder c, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Volgens verweerder is er voor eiseres in deze periode – namelijk vanaf 1 januari 2004, zijnde de datum van inwerkingtreding van het Tussentijdse Bericht Vreemdelingencirculaire (TBV) 2003/64 – adequate opvang in Angola beschikbaar gekomen, in opvangtehuis Mulemba. Zij heeft derhalve opgehouden te voldoen aan de voorwaarden die volgens het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen gelden. Om die reden heeft verweerder geen vergunning voor voortgezet verblijf aan haar verleend. Voorts heeft verweerder geen aanleiding gezien om eiseres op grond van klemmende redenen van humanitaire aard verlenging van de vergunning te verlenen. Het feit dat eiseres in Nederland een opleiding heeft afgerond en hier vijf jaar – ten opzichte van veertien jaar in Angola – heeft gewoond, kan daar niets aan afdoen. Dit geldt eveneens voor het feit dat zij hier te lande een relatie is aangegaan en een dochter heeft gekregen. Verweerder stelt voorts dat er geen sprake is van schending van artikel 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De aan eiseres verleende verblijfsvergunning strekte er niet toe haar het gezinsleven in Nederland met haar vriend mogelijk te maken. Van eiseres' kind kan, gezien haar jeugdige leeftijd, gevergd worden dat zij eiseres volgt naar Angola. Naar het oordeel van verweerder is de door eiseres aangehaalde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, van 2 mei 2006 (Awb 05/23779 en 05/23780) niet van toepassing op haar situatie. Zij heeft artikel 8 EVRM namelijk eerst in beroep aangevoerd, niet reeds in bezwaar. Tevens heeft zij onvoldoende aannemelijk gemaakt waarom een beroep op het eerbiedigen van het privéleven, op grond van bovengenoemd artikel, juist in haar geval dient te slagen. Tot slot bestaat er tevens geen aanleiding om op grond van artikel 4:84 Algemene wet besnuursrecht (Awb) van het beleid af te wijken.

2.2. Eiseres voert in beroep aan dat de bestreden beschikking onvoldoende gemotiveerd is, nu ten eerste niet duidelijk is overwogen waarom zij niet gedurende drie jaar aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan. Eiseres stelt dat er pas vanaf 13 april 2005, zijnde de datum waarop het ambtsbericht betreffende de opvang in Mulemba is gepubliceerd, adequate opvang in Angola beschikbaar was. Verweerder noemt ten onrechte 1 januari 2004 als startdatum van deze opvang. Eiseres' verblijfsvergunning liep af op 21 december 2004, zodat er tijdens de looptijd van deze vergunning nog geen adequate opvang voorhanden was en zij wel aan de voorwaarden heeft voldaan. Eiseres stelt derhalve dat artikel 3.51, tweede lid, Vb 2000 niet aan haar kan worden tegengeworpen. Voorts doet zij een beroep op klemmende redenen van humanitaire aard, zoals is opgenomen in artikel 3.52 Vb 2000. Eiseres stelt zich voorts op het standpunt dat verweerder artikel 8 EVRM te beperkt uitlegt en ten onrechte geen eerbiediging van haar privé-leven aanneemt op grond van dit artikel. Hierbij verwijst zij naar bovengenoemde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht. Voorts acht zij haar dochter dusdanig geworteld in Nederland dat van haar niet kan worden gevergd dat zij met eiseres terugkeert naar Angola. Eiseres stelt dat verweerder de bestreden beschikking onvoldoende heeft gemotiveerd, zodat vernietiging van het besluit moet volgen.

2.3. Een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan op grond van artikel 18, onder f, Vw 2000, worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'voortgezet verblijf' na het verblijfsdoel 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in de artikelen 3.50, 3.51 en 3.52 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en in hoofdstuk C2/7 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

2.4. Artikel 3.51, eerste lid, onder c, Vb 2000 bepaalt dat een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, onder een beperking, verband houdend met het voortgezet verblijf kan worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Op grond van het tweede lid van dit artikel kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

2.5. Ingevolge artikel 3.52 Vb 2000 kan de verblijfsvergunning in andere gevallen dan genoemd in artikel 3.50 en 3.51 Vb 2000 toch worden verleend, indien van de vreemdeling wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat. Daarbij gaat het om klemmende redenen van humanitaire aard.

2.6. Ten aanzien van de vraag of eiseres aan de op grond van artikel 3.51, eerste lid, onder c, Vb 2000, gestelde voorwaarden heeft voldaan, overweegt de rechtbank als volgt. Uit paragraaf C2/7.7 Vc 2000 blijkt dat voor een verblijfsvergunning op grond van voortgezet verblijf, eiseres gedurende haar driejarige verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling dient te hebben voldaan aan de voor een dergelijk verblijf geldende voorwaarden. Volgens artikel 3.56, eerste lid, onder c, Vb 2000 en het bepaalde in paragraaf C2/7.4 Vc 2000, geldt als een van de voorwaarden dat er geen adequate opvang voorhanden is in het land van herkomst. In TBV 2003/64 is geconcludeerd dat er in Angola sprake is van dergelijke opvang voor minderjarigen in het opvangtehuis Mulemba. Eiseres heeft op dit punt aangevoerd dat Mulemba slechts opvang zou bieden aan zeer jonge kinderen. Reeds omdat eiseres deze stelling niet heeft onderbouwd gaat de rechtbank hieraan voorbij. In geschil is voorts de ingangsdatum van adequate opvang in Mulemba. TBV 2003/64 is in werking getreden 2 dagen na de bekendmaking in de Staatscourant, welke dateert van 30 december 2003. De rechtbank deelt niet de door eiseres ter opgeworpen stelling, dat, door het vervangen van TBV 2003/64 door WBV 2005/14 en het feit dat 1 januari 2004 niet als datum in de WBV genoemd staat, deze datum niet meer als ingangsdatum van de adequate opvang geldt. Met de inwerkingtreding van TBV 2003/64 heeft verweerder ervan uit kunnen gaan dat er met ingang van 1 januari 2004 adequate opvang in Angola beschikbaar is. Dat nadien dit TBV is vervangen door WBV 2005/14 maakt dit niet anders. Verweerder heeft dan ook terecht aangenomen dat eiseres vanaf deze datum adequate opvang in Angola heeft kunnen verkrijgen. Het feit dat er vanaf dat moment adequate opvang voor eiseres was in het land van herkomst, brengt met zich mee dat zij gedurende de looptijd van haar verblijfsvergunning – tot 21 december 2004 – als alleenstaande minderjarige vreemdeling, is opgehouden te voldoen aan de daarvoor gestelde voorwaarden. Zij heeft derhalve geen drie

jaar rechtmatig verblijf gehad, zodat niet wordt voldaan aan de voorwaarde voor verlening van een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf.

2.7. Wat betreft het beroep van eiseres op klemmende redenen van humanitaire aard, zoals bedoeld in artikel 3.52 Vb 2000, oordeelt de rechtbank als volgt. Uit de toelichting op dit artikel en het bepaalde in paragraaf B16/7 Vc 2000 blijkt dat er sprake moet zijn van bijzondere individuele omstandigheden, op grond waarvan van eiseres niet zou kunnen worden gevergd dat zij terugkeert naar het land van herkomst. De rechtbank is van oordeel dat hetgeen eiseres hiertoe aanvoert, onvoldoende is voor een geslaagd beroep op artikel 3.52 Vb 2000. Eiseres heeft hier te lande weliswaar een opleiding afgerond en is een relatie aangegaan waaruit een dochter is geboren, maar dergelijke omstandigheden kunnen niet worden aangemerkt als klemmende redenen van humanitaire aard.

2.8. Voorts doet eiseres een beroep op artikel 8 EVRM, waarin het volgende is bepaald:

1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.9. De rechtbank overweegt als volgt inzake het beroep op artikel 8 EVRM. De stelling dat eiseres' kind niet zou kunnen terugkeren naar Angola wordt niet onderschreven door de rechtbank. Gezien de zeer jeugdige leeftijd van haar dochter kan niet gezegd worden dat zij dusdanig is geworteld in de Nederlandse samenleving, dat zij niet met eiseres zou kunnen terugkeren naar Angola. Voorts heeft verweerder terecht aangenomen dat de oorspronkelijke verblijfstitel van eiseres – namelijk verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling – er niet toe strekte haar het uitoefenen van familie- of gezinsleven in Nederland mogelijk te maken. Het uitgangspunt van het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen, zoals is opgenomen in C2/7.2.2 Vc 2000, blijft dat de vreemdeling in beginsel moet terugkeren naar het land van herkomst. Naar het oordeel van de rechtbank had eiseres zich er derhalve bewust van kunnen en behoren te zijn dat zij een tijdelijk verblijfsrecht had verkregen, hetgeen niet ten doel had gezinsleven te bewerkstelligen. Wat betreft eiseres' verwijzing naar de eerdergenoemde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, overweegt de rechtbank als volgt. In deze uitspraak was in bezwaar reeds een beroep op artikel 8 EVRM gedaan, waarna verweerder in de beslissing op bezwaar had verzuimd hier een belangenafweging aan te wijden. In dit geschil heeft eiseres echter artikel 8 EVRM eerst in beroep en niet in bezwaar aangevoerd, zodat er naar het oordeel van de rechtbank geen sprake is van gelijke gevallen. De rechtbank deelt de stelling van eiseres derhalve niet, dat verweerder had moeten motiveren waarom er geen sprake was van een inmenging in het gezinsleven van eiseres. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het beroep op artikel 8 EVRM niet kan slagen.

2.10. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

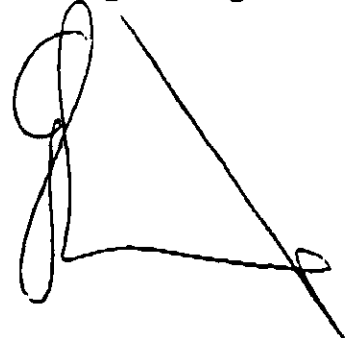
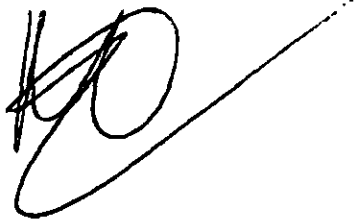
2.11. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.12. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.M. Mulder als griffier op 10 juli 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

VOOR AFSCHRIJF 2007
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
Hoger beroep vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

mr P.R. van den
mw. mr J.F. Rouwé - Da
mr G.A. f
mw. mr J. Ooster
mr H.T. Gerbrand
mw. mr A. Szir

Leeuwarden, 7 augustus 2007

inzake :
 geboren op
nationaliteit: Angolese
doss.nr. : 0112.21.8069
Crv.nr. :
onze ref. : 27.1124/hg/dk

Spanjaardslaan 14

Postbus 12
8900 AC Leeuwarden

A P P E L S C H R I F T

T 058 - 213 47 6

F 058 - 212 65 1

Geeft te kennen:

elst-rouwe@planet.nl

 geboren op van
Angolese nationaliteit, thans verblijvende te
 verder "appellante" te
noemen,

Derdenrekening

Friesland Bank

rek.nr. 29.64.82.971

te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de Spanjaardslaan nr. 147, ten kantore van de advocaat en procureur **mr H.T. Gerbrandy**, die te dezer zake door voornoemde cliënt tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt gesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemde cliënt hoger beroep in te stellen en daartoe derhalve bepaaldelijk gevolmachtigd is;

Overzicht van de procedure. Het gaat om een aanvraag wijziging verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van 7 december 2004. Daarop is bij beschikking van 13 juni 2005 afwijzend beslist. Tegen die afwijzende beslissing heeft appellante op 8 juli 2005 bezwaar gemaakt, welk bezwaar op 13 november 2006 ongegrond is verklaard door verweerder.

-2-

Tegen deze beslissing op het bezwaar is op 11 december 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank. Beroepschrift is behandeld ter zitting van 28 juni 2007 en bij uitspraak van 10 juli 2007, verzonden 12 juli 2007 is beroep ongegrond verklaard.

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen tijdig hoger beroep in. Zij formuleert de volgende twee grieven.

Grief 1

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank met betrekking tot de gestelde ingangsdatum van het beleid ten aanzien van minderjarige asielzoekers afkomstig uit Angola. (Rechtsoverweging 2.6).

Toelichting

Uit de overweging van de rechtbank in de bestreden uitspraak, blijkt dat de rechtbank geen, danwel onvoldoende waarde heeft gehecht aan hetgeen de appellante in de gronden van het beroep tegen de gestelde ingangsdatum van het beleid van de verweerder naar voren is gebracht.

Zo heeft de rechtbank onvoldoende gemotiveerd verworpen dat de Staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellante had kunnen weten dat zij op 1 januari 2003 niet langer aan de vereisten voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verblijf als minderjarige vreemdeling voldeed.

Immers, weliswaar wordt op een eerdere datum dan 1 januari 2004 een ambtsbericht aangegeven dat het weeshuis Mulemba is aan te merken als een adequate opvang voor minderjarigen, eerst bij beschikking van 13 juni 2005 wordt dat aan appellante medegedeeld waarna haar eerst dan duidelijk is dat zij niet meer aan de voorwaarden voldoet.

-3-

Nu het hier een ambtshalve verleende verblijfsvergunning betreft had de Staatssecretaris er niet op mogen vertrouwen dat appellante uit eigen beweging begreep dat zij op grond van het eerdergenoemde ambtsbericht en eerdergenoemde TBV niet langer aan de voorwaarden voldeed en had het op de weg van de Staatssecretaris gelegen tijdig de verblijfsvergunning in te trekken.

Nu de Staatssecretaris dat niet gedaan heeft en appellante eerst na het bereiken van de 18-jarige leeftijd ervan op de hoogte heeft gebracht dat zij reeds daarvoor al niet meer voldeed aan de beperkingen, handelde de Staatssecretaris onzorgvuldig en had de beschikking door de rechtbank, die het onzorgvuldig handelen van de Staatssecretaris ten onrechte heeft miskend, vernietigd moeten worden.

Grief 2

De tweede grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat, kort gezegd, appellante geen bescherming van artikel 8 EVRM toekomt. (Rechtsoverweging 2.9).

Toelichting

De rechtbank heeft appellantes beroep op artikel 8 van boek EVRM en de bescherming voor haar privé- en gezinsleven die daaruit voortvloeit, onvoldoende gemotiveerd. Met name had de rechtbank redenen moeten zien de door appellante overgelegde uitspraak van de rechtbank Utrecht bij de overwegingen te betrekken. Het feit dat deze uitspraak niet eerst in beroep is overgelegd, kan niet afdoen aan het inhoudelijke belang van deze uitspraak. Dit geldt temeer nu artikel 8 EVRM rechtstreekse werking heeft en in die zin de Staatssecretaris reeds het artikel bij de beslissing op bezwaar had moeten betrekken.

-4-

Nu dat niet gedaan is, althans in de ogen van appellante onvoldoende inzichtelijk, had de rechtbank redenen gezien alsnog op grond van de overgelegde uitspraak van de rechtbank Utrecht tot toetsing van artikel 8 moeten overgaan. Indien dat gebeurd zou zijn, had de rechtbank ook kunnen concluderen dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 8 EVRM.

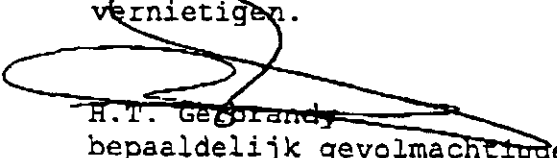
Appellante benadrukt nogmaals dat het hebben van een verblijfsvergunning, ook voor bepaalde tijd, niet betekent dat iemand tijdens het regelmatig verblijf op grond van die vergunning geen privéleven mag aangaan. Dit is immers in strijd met de aard en strekking van artikel 8 EVRM dat iemand in een dergelijke situatie niet zijn leven kan leiden binnen de grenzen die de openbare orde aan de samenleving stelt.

Het feit dat appellante inmiddels moeder is geworden en op dit moment een tweede kind verwacht, kan derhalve niet als een voldoende feit, waarmee de Staatssecretaris geen rekening hoefde te houden, afgedaan worden, maar dient te worden betrokken bij de vraag in hoeverre appellante op grond van artikel 8 EVRM nog verblijf in Nederland toekomt.

Door bovenstaande overwegingen niet, danwel niet voldoende inzichtelijk, in de bestreden uitspraak te maken, is de uitspraak niet naar de eisen der wet van een voldoende motivering voorzien en komt deze voor vernietiging in aanmerking.

REDENEN

Waarom appellante verzoekt de bestreden uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, mede de zittingsplaats Groningen d.d. 10 juli 2007 (Zaaknummer: Awb 06/60561), te vernietigen.

H.T. Geerandy
bepaaldelijk gevolmachtigde van appellante